

SZÉTRÖHÖGÉS

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 8. szám, 2020. február 21.

Aki az idei miniszterelnöki évértékelő idején is meg akarta őrizni a lelki nyugalját, vasárnap délután háromtól szigorú tévé, rádió és Facebook-távoltartási tilalmat rendelt el önmagának, valamint családjának. Ennek lejártával pedig gondosan ügyelt arra, hogy kizárólag a barátai szűrőjén át értesüljön a beszéd fontosabb elemeiről. A számítás bejött: az eseménynek lényegében két mozzanata akadt fenn a szűrőn, és ezek a legjobb humorforrásnak bizonyultak. Aznap és másnap délelőtt a közéleti fórumokon mindenki csak azzal foglalkozott, hogy miképp gyárthat viccet a miniszterelnök tintafoltnak hazudott hematómájából, valamint abból, hogy egy saját bonmot-jaként tálalt filmidézettel *diplomás kommunistáknak* nevezte a liberálisokat.

Nálam az a párbeszéd vitte a pálmát, amelyet a neves irodalomtörténész indított, kékfoltostenyér-ügyben, ezzel a mondatával: „*Aki igazán, mélyen hisz a Miniszterelnök Úrban, annak a tenyerén hamarosan lilás foltok fognak megjelenni*”, és amelyre ez volt az első válasz: „*Aki meg nem, annak a szeme alatt.*” De természetesen a liberalizmus definíciójának tárgyában is voltak frenetikus bejegyzések a Facebookon. Így mulattak tehát mindazok, akik már pontosan látják: megérkeztünk ahhoz a pillanathoz, amelyben már tényleg semmi értelme komolyan venni a miniszterelnök beszédeit, és felháborodott elemzésekben megüzenni bárkinek is, hogy azok mondatai mitől vérlázítóak. Részben, mert a saját oldalán már mindenki tudja, hogy mindig ugyanattól, részben, mert hiába tudja: azt is meg kell értenie, hogy ezekből a tudásokból itt és most politikai cselekvés nem lesz. Nincs olyan politikai erő, amely komolyan venné és hasznosítani akarná bármiféle elemzés bármennyire is pontosan, akár szlogenszerűen megfogalmazott konklúzióit. Marad tehát a kényszerű ki- és szétröhögés, amelyet jócskán legitimál, hogy hiszen a magyar társadalom maga iktatta ki egy időre önmagából a felelős és őt a veszélyekre figyelmeztető értelmiségét. Úgyhogy annak már nincs is más választása, mint a hangos röhögés. Aztán amikor majd törvénybe is iktatják, hogy azok a foltok a Vezéren valóban Jézus stigmái voltak, és – ahogy arra anno Szent Pál is mindenkit felszólított – neki emiatt „senki sem okozhat kellemetlenséget”, akkor majd kiderül, hogy mindez ettől, vagy épp ellenkezőleg, az ennél is hangosabb fegyverzajtól fog összedőlni. Mindenesetre mi a röhögést már ingyen megelőlegeztük a társadalomnak, használja egészséggel!